

# 16.nap / Bátorság az álmodáshoz



## Jeremiás könyvének 1. fejezete

5 perc



1 Jeremiásnak, Hilkiájá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, Anátótban lakó papok közül való volt.

2 Őhöz szólt az Úr igéje Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében, uralkodása tizenharmadik évében,

3 továbbá Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében, egészen Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának a tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban történt.

4 Így szólt hozzám az Úr igéje:

5 Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.

6 De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek én a beszédhez, mert fiatal vagyok!

7 Az Úr azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!

8 Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szólt az Úr.

9 Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom igéimet!

10 Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!

11 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Mandulavesszőt látok.

12 Az Úr pedig ezt mondta nekem: Jól látod, mert gondom van rá, hogy igémet beteljesítsem.

13 Másodszor is szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz? Így feleltem: Gőzölgő üstöt látok, amely észak felől megdőlt.

14 Ekkor így szólt az Úr: Észak felől tör a veszedelem az ország minden lakójára.

15 Mert idehívom az északi országok minden nemzetségét – így szól az Úr. Eljönnek, és fölállítják trónját mindegyik Jeruzsálem kapuival szemben, a várfalak körül mindenütt, és Júda összes városával szemben.

16 Ítéletet mondok fölöttük minden gonoszságuk miatt, mert elhagytak engem, más isteneknek tömjéneztek, és kezük csinálmányai előtt borultak le.

17 Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne rettenj meg tőlük, különben én rettentelek meg téged általuk!

18 Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben.

19 Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek – így szól az Úr –, és majd megmentelek!

Próféta alatt manapság általában olyan embert értenek, aki előre megjósolja a jövőt. "Nem vagyok próféta" - felelte nemrég egy ismerősöm, amikor a várható időjárásról kérdeztem. De a bibliai prófétáknak nem a holnap, hanem a ma a témája, az, amit Isten itt és ma mondani akar nekünk. Bevezetésként hadd jegyezzem meg: a prófétát héberül jelenthet megszólított és megszólítottat, míg görögül, beszélőt vagy küldöttet jelent. Tehát olyan férfiokról és nőkről van szó, akiket Isten azzal bíz meg, hogy egy népnek vagy bizonyos személyeknek tudtára adják az ő szándékát.



### Jeremiás elhívása

Prófétának lenni hivatás, amelyhez különleges képesség, karizma járul. Jeremiás szemmel láthatóan mind az egyik, mind a másik ellen tiltakozott. Bizonyára van, aki ezt az adományt és feladatot nyitottabban fogadja. Mint már említettük, Pál fel is szólít bennünket, hogy keressük ezeket az adományokat. De egyvalaminek világosnak kell lennie: Isten ígéjét egy konkrét helyzetre igazítani emberi tehetségünkben merítve lehetetlen. Nemcsak kommunikatív adottságok kellenek hozzá, hanem egy különleges "összeköttetés" is Istennel. A profétának képesnek kell lennie arra, hogy a benne és körülötte uralkodó hangzavarból "kiszűrje" Isten hangját. Ez mély spirituális aktus, annál is inkább, mert olyan valakinek, mint Jeremiás, nem állt rendelkezésére a Biblia, amelyben elmélyülhetett volna, és amelynek alapján "hozzászokhatott" volna Isten hangjához. Tehát egy próféta esetében a beszéd készségét megelőzi a hallás készsége. A hallásnak eme karizmája nélkül egyetlen próféta sem tudná azt a szabványformulát használni, amely minden prófétai könyvön mintegy vezérfonalként végigvonul: "így szólt az Úr." De milyen könnyen össze lehet keverni Isten hangját a saját kívánságainkkal és elképzeléseinkkel, néha pedig a saját aggodásainkkal és félelmeinkkel! Jeremiás is azt hitte, hogy nem jól hall, amikor értesült Isten megbízásáról. A kifogása - hogy túl fiatal még - kézenfekvő abban a társadalomban, amelyben elsősorban az öregek szava számított. Isten Jeremiásnak csodálatos ígérettel válaszol: "Ne mondd azt, hogy »túl fiatal vagyok«. Ha én küldlek, akkor menj! Nem kell félned az emberektől. Én megvédelek." Hogy ezeket a szavakat nem szabad felületesen értelmezni, azt Jeremiás szenvedéssel teli sorsa igazolja. Isten ígérete, hogy vele lesz, semmiképp sem jelenti azt, hogy Jeremiás élete és működése ragyogó győzelmek láncolatából fog állni. Isten vele van, és ez azt jelenti: Jeremiás minden kihívás ellenére teljesíteni tudja feladatát, és Isten elég erőt ad neki ahhoz, hogy elfogadja a sorsát.

### Jeremiás feladata

Isten Jeremiásra "kőkemény" feladatot bíz, mely egy földműves, sőt kőműves munkájára emlékeztet: "A te feladatod: kitépsz és ledöntesz, lerombolsz és elrontasz, építesz és ültetsz." Úgy hangzik ez, mintha egy telekről volna szó, amelyet alapjaiban kellene felforgatni és felszántani, de nem destruktív céllal, hanem hogy valami újat, termékenyt és hasznosat hozzanak ott létre. Jeremiás feladata, hogy az emberek szívéből kitépje az egoizmust, az egyes népek között lerombolja az ellenségeskedés és gyűlölködés falait, eltörölje az uralkodók igazságtalanságát és korrupcióját, ledöntse a szegények és gazdagok közti falat. Azonkívül fel kell építenie országában a békét és igazságosságot, és el kell ültetnie honfitársai szívébe az Isten- és az emberszeretetet.

Jeremiás pontosan ezt teszi. Új, jobb időt készít elő, nemcsak majd a túlvilágon, hanem már itt. Ugyanakkor meg kell mondjam, hogy munkája nem járt túl nagy sikerrel. Kigúnyolták és üldözték. Mégis ellátta feladatát, és hirdette az embereknek Isten ígéjét. Vincent van Goghhoz hasonlóan, aki életében egyetlenegy festményét sem adta el, Jeremiást is csak a halála után értékelték és tisztelték igazán. Több mint kétezeröttszáz éve emberek milliói nyernek erőt, lelnek vigaszra és útmutatásra a szavaiból. Érdekes kérdés: készen állnánk-e arra, hogy mellőzött életet éljünk, ha tudnánk, hogy az általunk elvetett mag egy szép napon, amikor már nem is élünk, hatalmas módon megsokszorozódik?

Ha komolyan vesszük, amit Pál ír, hogy törekednünk kell a prófécia adományára, Jeremiás megbízatásából a magunk számára is négyszeres prófétikus feladatot olvashatunk **ki**:



## 16.nap / Bátorság az álmodáshoz

### 1, Tanuljunk meg hallani!

A Bibliában több százszor fordul elő a felszólítás, hogy halljunk meg valamit. Minden keresztény cselekedet a hallással kezdődik. Jeremiáshoz hasonlóan nekünk is meg kell tanulnunk, hogy kihalljuk Isten hangját a körülöttünk és bennünk uralkodó hangzavarból. Jó kezdet, hogy most negyven napon át épp a Bibliával foglalkozol.

### 3. Építsünk!

Elvégre Isten mindig valami pozitív dolgot akar, ezt a lelki hozzáállást kellene nekünk is elsajátítanunk. Lehet, hogy először fel kell forgatni és szántani egy terepet, de beszédünk és cselekedeteink mozgatórugója ne a jelen lévő és legyőzendő negatívum, hanem a pozitívum legyen, amelyre törekszünk! A építés is arra utal, hogy soha nem elég csak a kritika. Az adott körülmények kritizálására való jogot csak az érdemli meg, aki aktívan segít egy pozitív alternatíva felépítésében.

### 2. Szálljunk szembe a rosszal!

Jeremiásnak sok kritikus mondanivalója volt a kortársai számára, de ezt nem természetéből adódóan, sem nem azért tette, mert negatívan látta a világot. Tapasztalataim alapján azok, akik természetüknél fogva hajlamosak a kritikára, inkább tartózkodók kellene legyenek e téren. Azoknak ellenben, akik inkább törekednek a harmóniára, merniük kell végrevalahára nevükön nevezni a dolgokat! Az új világ, amelyet Isten szeretne alkotni, mindig világosan szemben áll a mi valóságunkkal. Minden vízióknak - bármilyen pozitív legyen is - a jelen fölébe kell kerekednie. Ezzel pedig elkerülhetetlenül együtt járnak a kellemetlenségek.

### 4. Ültessünk magokat!

Amit felépítek, azt azonnal látom. Ezzel szemben amit elültetek, az csak hosszabb-rövidebb idő elteltével kerül napvilágra. Az is lehet, hogy a tevékenységem eredményét soha nem látom meg. Azonkívül az építéssel ellentétben a siker nem az én kezemben van. Szánthatok, vethetek és öntözhetek, de Isten az, aki a növekedést lehetővé teszi. Ezért van, hogy az emberek szívesebben építenek, mint vetnek, mert a vetéshez türelem és bizalom szükséges. Isten emberei mindkettőre elhivattak. Egyes dolgokat át tudunk ültetni kemény munkával. Más esetekben kizárólag vetni és öntözni tudunk és arra várakozni, hogy Isten majd megajándékozzon a növekedéssel.

Jeremiás többet vetett életében, mint amennyit aratott. Nem sok külső siker jutott neki osztályrészül. Ez nagyon megviselte. De éppen ettől lesz annyira emberi és szimpatikus. Mivel élete külsőleg minden volt, csak nem sikeres, nehéz helyzetekben könnyen tudunk vele azonosulni. És engedhetjük, hogy hasson ránk az őt minden kísértésben megtartó hite abban az Istenben, aki ezt az ígéretet adta neki az útjához: "Ügyelni fogok szavamra, hogy betartsam."



”A próféták hasonlítanak a csillagokhoz: mire üzenetük eléri az embereket, ők talán már nincsenek is.”

Tennessee Williams



16. Hallgassunk! Ma a csendet ízlelgessük, és figyeljük, Isten talán valami nagy hiányérzetünkre választ akar adni.

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-koru/>]